

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-291

11.3.2026

KLP Skadeforsikring AS

Motorvogn

Kaskoskade – meldt om gamle skader – fal. § 8-1 4. ledd.

Sikrede meldte 6.5.25 om skade på sin bil til foretaket og opplyste om skader på bilens front, samt om tidligere, ikke-innmeldte skader som ble beskrevet som kosmetiske. Foretaket innhentet takst som viste at bilen ikke var økonomisk forsvarlig å reparere og engasjerte ekstern takstmann for å vurdere bilens verdi før skaden, hvor det ble gjort fradrag for eldre skader. I etterkant meldte sikrede ytterligere skader med angitte skadedatoer i januar 2025, og foretaket gjennomførte nærmere undersøkelser ved innhenting av bilder og utredning ved ekstern aktør. Etter utredningen avsto foretaket kravet 28.5.25 under henvisning til at sikrede bevisst hadde gitt uriktige eller ufullstendige opplysninger, jf. forsikringsavtaleloven § 8-1 4 ledd, og sa opp kundeforholdet. Sikrede anførte at avslaget bygget på feil faktum og misforståelser, at tidligere skader var utbedret eller feilaktig vurdert som gamle, at nye skader ble meldt i god tro og etter oppfordring fra takstmann, og at reaksjonen med svikpåstand og oppsigelse var uforholdsmessig. Foretaket fastholdt at sikrede hadde gitt bevisst uriktige og ufullstendige opplysninger om skadeomfang og skadedatoer for å oppnå erstatning, at tilgjengelig dokumentasjon viste at flere skader var eldre enn oppgitt, og at vilkårene for avslag etter forsikringsavtaleloven § 8-1 4. ledd var oppfylt. Nemnda kom til at saken måtte avvises av bevismessige hensyn.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om erstatning etter skade på bil.

Den 6.5.25 meldte sikrede om skade på bilen til foretaket. Bilen var forsikret med kaskoforsikring. Skaden ble opplyst å ha skjedd samme dag og gjaldt skader på bilens høyre og venstre front. I skademeldingen opplyste sikrede samtidig at bilen hadde hatt tidligere skader. Det ble her redegjort for en skade som skulle ha oppstått vinterstid da bilen skled på glatt føre og traff en trapp hjemme, samt en skade på speil som skulle ha oppstått ved utkjøring fra garasje. Det ble opplyst at disse tidligere skadene ikke var meldt inn da de ble ansett som kosmetiske og ikke til hinder for bruk av bilen.

Foretaket mottok deretter et taksttilbud som viste at skaden var av et slikt omfang at det ikke var økonomisk forsvarlig å reparere bilen. På denne bakgrunn ble saken oversendt til ekstern takstmann for vurdering av bilens verdi før skaden inntraff. Takstmannen foretok en verdivurdering og tok hensyn til bilens tilstand, herunder registrerte eldre skader som etter hans vurdering reduserte bilens verdi. Det ble gjort skjønnsmessige fradrag i verdien basert på disse forholdene. Takstmannen tok i den forbindelse telefonisk kontakt med sikrede for å orientere om vurderingen av bilens verdi og tilstand. Det ble ikke fremsatt noe skriftlig tilbud, da vurderingen kun ble formidlet muntlig.

I etterkant av denne kontakten meldte sikrede ytterligere skader som han ønsket erstatning for. Skadedatoene ble oppgitt til 3.1.25 (skade på bilens bakre del og høyre front), og 9.1.25 (skade på

begge speil). Det ble i forbindelse med disse skademeldingene lastet opp bilder av skadene.

Foretaket innhentet også bilder tatt av berger på skadestedet i forbindelse med skaden meldt 6.5.25. Videre foretok foretaket undersøkelser ved bruk av tilgjengelige kart- og bildeløsninger, herunder bilder fra Google Maps knyttet til adressen sikrede var registrert med. På bilder fra juni 2023 fremgikk det at bilen da hadde en ripeskade høyre bak som tilsvarte skaden som oppstod 3.1.25 som senere ble meldt inn.

På bakgrunn av flere skademeldinger og et økende skadeomfang besluttet foretaket å utrede saken nærmere. Foretaket engasjerte F til å foreta ytterligere undersøkelser. Som ledd i denne utredningen ble det gjennomført samtaler med sikrede, og disse ble dokumentert i samtalereferater og sammendrag.

Etter avsluttet utredning avsto foretaket kravet om erstatning i brev av 28.5.25. Det ble vist til at sikrede bevisst hadde oppgitt uriktige eller ufullstendige opplysninger i saken, og at vilkårene i fal. § 8-1 4 ledd var oppfylt. Kundeforholdet ble også sagt opp.

Saken ble brakt inn til Finansklagenemnda 2.6.25.

Sikrede har anført at foretakets beslutning bygger på feil faktum og misforståelser. Sikrede gjør gjeldende at foretaket uriktig har lagt til grunn at enkelte skader er gamle, blant annet ved bruk av bilder fra Google Street View. Videre anfører sikrede at han aldri mottok noe skriftlig tilbud eller formelt avslag før saken utviklet seg, og at nye skader ble meldt etter oppfordring fra takstmann og i god tro. Sikrede viser også til at omtalen av tidligere skader som «kosmetiske» er misforstått, at utredningen ved ekstern aktør opplevdes som urimelig belastende, og at reaksjonen med svikpåstand og oppsigelse av forsikringsavtalene er uforholdsmessig sett i lys av et langvarig kundeforhold. På denne bakgrunn krever sikrede at vedtaket omgjøres, at forsikringsforholdet gjenopprettes, og at skaden vurderes på nytt.

Foretaket har anført at sikrede bevisst har gitt uriktige og ufullstendige opplysninger under skadeoppgjøret for å oppnå erstatning sikrede ikke har krav på, jf. forsikringsavtaleloven § 8-1 første og fjerde ledd. Det vises til at eldre skader på bilens høyre front og høyre bak ikke ble opplyst i skademeldingen av 6.5.25, noe som kunne påvirket et kondemnasjonsoppgjør. Videre anfører foretaket at skader meldt med skadedato januar 2025 ikke kan ha oppstått på det tidspunktet, blant annet dokumentert gjennom tilgjengelige bilder, og at forklaringene om skadehendelsene fremstår som lite troverdige og har endret seg over tid. Foretaket gjør også gjeldende at skadeomfanget ikke kan ha oppstått i én og samme hendelse, at det i realiteten foreligger flere skadehendelser med betydning for egenandeler og ansvarstid, og at vilkårene for avslag som følge av bevisst uriktige opplysninger dermed er oppfylt.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket er uten ansvar pga. uredelig brudd på redegjøringsplikten ved skadeoppgjøret.

Nemnda mener denne saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling, jf. vedtektene for Finansklagenemnda pkt. 4.1 bokstav d) hvorefter en sak kan avvises fra nemndsbehandling dersom «saken ikke lar seg behandle uten at dette i særlig grad går utover klageorganets effektivitet» og lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 14 første ledd bokstav f). Det følger av Prop. 32 L (2015-2016) under pkt. 10.6.1.3 at avvísingsregelen kan benyttes «der klageorganet ikke anser tvisten å være egnet for deres behandling, for eksempel på grunn av bevissspørsmål», jf. også FinKN 2017-408 og 2018-077.

Foretakets avslag er i hovedsak basert på forklaringer fra sikrede som har endret seg over tid, bildemateriale og øvrig dokumentasjon. Nemnda mener en forsvarlig vurdering av dette materialet må skje gjennom muntlige forklaringer i en hovedforhandling.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Saken avvises.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Eirinn Landgren (forbrukerrepresentant).